

## סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"א תְּמוּז:

### סֵדֶר לְקוּפְיֵי פְּנֵי הַיְיָ:

**ב אֵךְ** לָבוֹא לָזֶה, לְבַחֲיַנַּת קוֹל הַנִּ"ל, הוּא עַל-יְדֵי תְּפִלָּה. כִּי עֶקֶר הַתְּפִלָּה הִיא רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים (כְּמִבְּאֵר בְּפֶרֶק ב' דְּאָבוֹת), וְעֶקֶר הַרַחֲמִים תְּלוּי בְּדַעַת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָּה י"א): "לֹא יִרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכֹל הַר קְדוֹשִׁי, כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ דַּעַת אֶת ה' כַּמִּים לַיָּם מְבֹסִים". כִּי לְעֵתִיד יִגְדֹּל הַדַּעַת, וְאִזּוֹ לֹא יִהְיֶה שׁוֹם הַזִּיק וְאֶכְזָרִיּוֹת, כִּי יִתְפַּשֵּׁט הַרַחֲמָנוּת עַל-יְדֵי הַדַּעַת, כִּי עֶקֶר הַרַחֲמִים תְּלוּי בְּדַעַת. וְלִפְעָמִים, כְּשֶׁהַסְּטָרָא-אַחֲרָא יוֹנְקַת מִן הַרַחֲמָנוּת, אֲזִי הֵם מִמְּשִׁיכִין לְעֶצְמוֹן הַרַחֲמָנוּת, וְאֲזִי נִתְמַעֵט הַרַחֲמָנוּת אֶצְלָנוּ. וְאִפְלוּ מְעַט הַרַחֲמָנוּת שֶׁנִּשְׁאַר הוּא בְּבַחֲיַנַּת אֶכְזָרִיּוֹת, כִּי עַל-יְדֵי שְׂהֵם יוֹנְקִים מִן הַרַחֲמָנוּת, נִתְקַלְקַל הַרַחֲמָנוּת וְנַעֲשֶׂה אֶכְזָרִיּוֹת, כִּי "רַחֲמֵי רְשָׁעִים-אֶכְזָרִי" (מְשָׁלִי י"ב). וְעַל-כֵּן גַּם מְעַט הַרַחֲמָנוּת הַנִּשְׁאַר אֶצְלָנוּ הוּא בְּבַחֲיַנַּת אֶכְזָרִיּוֹת, כִּי נִתְקַלְקַל עַל-יְדֵי שְׂהֵם יוֹנְקִים מִן הַרַחֲמָנוּת, חֵם וְשָׁלוֹם, כַּנִּ"ל.

**וְזֶה** בְּבַחֲיַנַּת (אִיכָּה ד): "גַּם תַּנְיִים חָלְצוּ שֵׁד" – זֶה בְּבַחֲיַנַּת רַחֲמָנוּת דְּסְטָרָא-אַחֲרָא, בְּבַחֲיַנַּת: "כְּשֵׁד מִשְׁדֵּי" (יִשְׁעִיָּה י"ג), כִּי שְׂדֵי הוּא בְּבַחֲיַנַּת רַחֲמָנוּת דְּקְדוּשָׁה, בְּבַחֲיַנַּת (בְּרֵאשִׁית מ"ג): "וְאֵל שְׂדֵי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים", שֶׁהוּא בְּבַחֲיַנַּת תְּפִלָּה, שֶׁהוּא שְׂדוּד הַמְּעַרְכוֹת. וְעַל-יְדֵי "שֵׁד מִשְׁדֵּי", בְּבַחֲיַנַּת הַרַחֲמָנוּת דְּסְטָרָא-אַחֲרָא, בְּבַחֲיַנַּת: גַּם תַּנְיִים חָלְצוּ שֵׁד – עַל-יְדֵי-זֶה: בַּת עַמִּי לְאֶכְזָר, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה שְׂהֵם יוֹנְקִים מִן הַרַחֲמָנוּת, עַל-יְדֵי-זֶה גַּם מְעַט הַרַחֲמָנוּת הַנִּשְׁאַר אֶצְלָנוּ נִפְגָּם וְנַעֲשֶׂה אֶכְזָרִיּוֹת כַּנִּ"ל. וְעַל-יְדֵי-זֶה שְׂנִיתְקַלְקַל הַרַחֲמָנוּת וְנַעֲשֶׂה אֶכְזָרִיּוֹת, נִפְגָּם הַדַּעַת, בְּבַחֲיַנַּת 'כָּל הַכּוֹעֵם,

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'ספח ◦ צמח מורה רצ"ל "צדק צני מקוה שדף צחד מספרו רצנו יהיה תיקון רצ"ל" ◦  
◦ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ◦

חַכְמַתּוֹ מִסְתַּלְקֶת מִמֶּנּוּ (פְּסָחִים סו:) וְאִזֵּי נִקְטַן הַדַּעַת וְנִעְשָׂה  
בְּבַחֲיַיִת מַחִיץ דְּקִטְנוּת, וְאִזֵּי הֵם יוֹנְקִים, חַס וְשָׁלוֹם, מִפְּגַם הַדַּעַת,  
בְּבַחֲיַיִת (בְּרֵאשִׁית ג): "וְהִנְחַשׁ הָיָה עָרוֹם". הֵינּוּ דַעַת דְּסִטְרָא־  
אַחֲרָא, שְׂיוֹנֶק עַל־יַדֵּי נְפִילַת הַדַּעַת דְּקִדְשָׁה, שֶׁנִּפְגַּם עַל־יַדֵּי  
אַכְזָרִיּוֹת וְכַעַס בְּנַ"ל.

**וּמִזָּה בָּא, חַס וְשָׁלוֹם, תַּאֲוֹת נְאוּף, כִּי הַמַּחֵחַ הוּא מְחַצָּה פְּרוּסָה**  
בְּפָנָי תַּאֲוָה זו, כִּי 'אֵין אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה אֶל־אִם־כֵּן  
נִבְנָם בּוֹ רוּחַ־שְׁטוּת' (סוּטָה ג) אַבְל כְּשֶׁהַמַּחֵחַ וְהַדַּעַת שָׁלֵם, הוּא מִגֵּן  
בְּפָנָי הַתַּאֲוָה הַזֹּאת.

כִּי יֵשׁ שְׁלֶשֶׁה מַחִין, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד הוּא בְּחֵינַת מְחַצָּה פְּרוּסָה  
בְּפָנָי זֹאת הַתַּאֲוָה; וּמֵאלּוֹ הַשְּׁלֶשֶׁה מַחִין נִמְשָׁךְ שְׁלֶשֶׁה מִיְנֵי  
רַחֲמָנוֹת כִּי יֵשׁ שְׁלֶשֶׁה מִיְנֵי רַחֲמָנוֹת, בְּבַחֲיַיִת מַה שֶּׁאָמְרוּ  
רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה עַל פָּסוּק (בְּרֵאשִׁית כ"א): "אִם תִּשְׁקַר לִי  
וּלְנֵינִי וּלְנִכְדֵי" – 'עַד כָּאֵן רַחֲמֵי הָאֵב עַל הַבֵּן' (בְּרֵאשִׁית־רָבָה, וַיֵּרָא  
פָּרְשָׁה נד וְהוּבָא בְּפִרְשׁ"י שָׁם), שֵׁהֶם בְּחֵינַת שְׁלֶשֶׁה מִיְנֵי רַחֲמָנוֹת, וְהֵם  
נִמְשָׁכִין מִשְׁלֶשֶׁה מַחִין, כִּי 'מַחַ הַבֵּן – מַמַּח הָאֵב' (תְּקוּן י"ח):

**וְזָה בְּחֵינַת שְׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בַּיּוֹם. כִּי כָל תְּפִלָּה וְתַפְלָה הוּא בְּחֵינַת**  
מַחֵחַ מְיֻחָד מֵאלּוֹ הַשְּׁלֶשֶׁה מַחִין, שֵׁהֶם בְּחֵינַת שְׁלֶשֶׁה מִיְנֵי  
רַחֲמָנוֹת הַתְּלוּיִים בַּמַּחֵחַ, כִּי עֶקֶר הַתְּפִלָּה הִיא רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים  
בְּנַ"ל. וְעַל־כֵּן כִּשְׁהַדַּעַת נִפְגַּם, חַס וְשָׁלוֹם, בְּנַ"ל, מִזָּה בָּא, חַס  
וְשָׁלוֹם, תַּאֲוֹת נְאוּף בְּנַ"ל. וְאִזֵּי כְּשֶׁנִּפְגַּם הַרַחֲמָנוּת וְהַדַּעַת, אִזֵּי אֵי  
אֶפְשָׁר לְהַתְּפִיל בְּבַחֲיַיִת רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, וְאִזֵּי הַתְּפִלָּה בְּבַחֲיַיִת  
דִּין וְכִשְׁהַתְּפִלָּה בְּבַחֲיַיִת דִּין, אִזֵּי הַסִּטְרָא־אַחֲרָא בּוֹלְעַת אֶת  
הַתְּפִלָּה, חַס וְשָׁלוֹם, כִּי עֶקֶר יְנִיקַת הַסִּטְרָא־אַחֲרָא הִיא מְבַחֲיַיִת  
דִּינִים, שֵׁהֶם מַחִין דְּקִטְנוּת בְּחֵינַת אֱלֻקִים, כִּיְדוּעַ, וְעַל־כֵּן הֵם

נֶאֱחָזֵין, חֵם וְשָׁלוֹם, בְּתַפְלָה זוֹ שֶׁהִיא בְּחִינַת דִּין, וּבּוֹלְעֵין אוֹתָהּ, חֵם וְשָׁלוֹם:

**ג וְאֵז** בְּשֶׁהַתְּפִלָּה בְּבְחִינַת דִּין, אֶז צְרִיכִין בְּעַל כַּח גְּדוֹל, שְׂיוּכַל לְהַתְּפִיל תְּפִלָּה בְּבְחִינַת דִּין. כְּמוֹ פִּינְחָם בְּעֵת שֶׁקָּנְאוּ עַל מַעֲשֵׂה זְמָרִי, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים ק"ו): "וַיַּעֲמֵד פִּנְחָם וַיִּפְּלֵלוּ". וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָּה (סִנְהֶדְרִין מ"ד): "שֶׁעָשָׂה פְּלִילוֹת עִם קוֹנֵנוּ הֵינּוּ תְּפִלָּה בְּבְחִינַת דִּין, כִּי קָנְאוּ עַל מַעֲשֵׂה זְמָרִי, שֶׁהוּא בְּחִינַת (אִיּוֹב ל"א): "כִּי הוּא זָמָה וְהוּא עָזוֹן פְּלִילִים". הֵינּוּ שֶׁהוּא עָזוֹן שֶׁצְרִיכִין לָזֶה תְּפִלָּה בְּבְחִינַת דִּין, שֶׁהוּא בְּחִינַת פְּלִילִים, בְּחִינַת: "וַיַּעֲמֵד פִּנְחָם וַיִּפְּלֵלוּ". כִּי כְּשֵׁי שֶׁפָּגַם תְּאֵוֹת נְאוּף, חֵם וְשָׁלוֹם, שֶׁאֵז הַתְּפִלָּה בְּבְחִינַת דִּין וְהַסְטֵרָא-אַחֲרָא בּוֹלְעֵת אוֹתָהּ, חֵם וְשָׁלוֹם, אֶז צְרִיכִין בְּעַל כַּח גְּדוֹל, שֶׁיִּתְּפִיל תְּפִלָּה בְּבְחִינַת דִּין, כְּמוֹ בְּעֵת שֶׁהָיָה מַעֲשֵׂה זְמָרִי, שֶׁהֶצְרִיךְ פִּינְחָם לְהַתְּפִיל תְּפִלָּה בְּבְחִינַת דִּין.

**כ** כְּשֶׁזֶה הַבַּעַל-כַּח מִתְּפִיל תְּפִלָּה בְּבְחִינַת דִּין, וְאֵזי הַסְטֵרָא-אַחֲרָא רוֹצֵה לְבָלַע אוֹתָהּ, כִּי הִיא בּוֹלְעֵת תָּמִיד הַתְּפִלוֹת שֶׁהֵם בְּבְחִינַת דִּין כַּנ"ל. וְאֵזי כְּשֶׁהִיא רוֹצֵה לְבָלַע זֹאת הַתְּפִלָּה שֶׁל הַבַּעַל-כַּח שֶׁהִיא בְּבְחִינַת דִּין, אֵזי זֹאת הַתְּפִלָּה הִיא עוֹמֶדֶת בְּבֵית הַבְּלִיעָה שְׁלוֹ, בְּבְחִינַת (שָׁם מ"א): "בְּצִוְאוֹתָיו יִלִּין עִזִּים"; הֵינּוּ הַתְּפִלָּה שֶׁל הַבַּעַל-כַּח הַנ"ל, שֶׁהוּא בְּחִינַת מִטָּה עִזִּים, הִיא עוֹמֶדֶת לוֹ בְּצִוְאוֹתָיו, בְּבֵית הַבְּלִיעָה שְׁלוֹ, וְאֵזי הוּא מְכַרְח לִתְּנֵי הַקְּאוֹת, הֵינּוּ שֶׁהַסְטֵרָא-אַחֲרָא מְכַרְח לְהַקִּיא וּלְהוֹצִיא כָּל הַקְּדָשׁוֹת שֶׁל הַדַּעַת וְהַרְחָמְנוֹת וְהַתְּפִלוֹת שֶׁבָּלַע, בְּבְחִינַת (שָׁם כ): "חֵיל בָּלַע וַיִּקְאֵנוּ". וְלֹא דֵי שֶׁהוּא מְקִיא וּמוֹצִיא כָּל הַקְּדָשׁוֹת שֶׁבָּלַע, אִף גַּם הוּא מְכַרְח לְהַקִּיא וּלְהוֹצִיא עֲצָמוֹת הַחַיּוֹת שְׁלוֹ מִמָּשׁ, בְּבְחִינַת: "מִבְּטָנוּ יוֹרִישָׁנוּ אֵל"; הֵינּוּ שֶׁמוֹצִיא וּמְקִיא עֲצָמוֹת חַיּוֹתוֹ מִמָּשׁ:

**וְזָהוּ** בְּחִינַת גְּרִים שְׂמֵת־גִּירִין, שֶׁהֵם הָיוּ תְּחִלָּה מְעַצְמוֹת הַסְּטָרָא-אַחֲרָא מִמָּשׁ, וְעָכָשׁ חוֹזְרִין אֶל הַקְּדוּשָׁה. כִּי הַסְּטָרָא-אַחֲרָא מְכַרַח לְהַקְיָא וּלְהוֹצִיא עֶצֶם חַיּוּתוֹ מִמָּשׁ, שֶׁזָּהוּ בְּחִינַת גְּרִים כַּנִּ"ל.

**סֵדֶר קְצוֹר לְקוּפְיֵי מוֹתְרֵי"ן הַיּוֹפְיֵי:**

ב עַל-יְדֵי מְזוּנָא דְגּוֹפָא דְהַיְנוּ תַּאֲוֹת אֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, נְחַלֵּשׁ מְזוּנָא דְנִשְׁמָתָא. וְנִפְגָּם הִירְאָה שְׁהוּא בְּחִינַת רֵיחַ טוֹב שֶׁהִיא עֶקֶר מְזוּנָא דְנִשְׁמָתָא:

ג הַמַּח וְדַעַת שֶׁל הָאָדָם הוּא מִיָּן בְּפָנֵי תַּאֲוֹת נְאוּף. כִּי יֵשׁ שְׁלֹשָׁה מַחִין בְּאָדָם. וְכֹל אֶחָד וְאֶחָד הוּא מְחַצָּה פְּרוּסָה בְּפָנֵי זֹאת הַתַּאֲוָה. כִּי עֶקֶר הַתְּגַבְרוּת הַתַּאֲוָה הַזֹּאת הוּא עַל-יְדֵי רוּחַ שְׁטוּת, עַל כֵּן צָרִיךְ כָּל אָדָם לִידַע וּלְזַכֵּר זֹאת שֶׁבְּכֹל פְּעַם שֶׁרוֹצִים לְהַתְּגַבֵּר עָלָיו הַהִרְהוּרִים אֵלּוּ חָם וְשָׁלוֹם, יְבָרַח מִיַּד מַהְרוּחַ שְׁטוּת אֶל הַדַּעַת וְיִפְרֹשׁ מְחַצוֹת הַמַּחִין בְּפָנֵי הַתַּאֲוָה הַזֹּאת, כִּי הַדַּעַת הָאֵמֶתִי מִיָּן בְּפָנֵי זֹאת הַתַּאֲוָה כְּמוֹ מְחַצָּה מִמָּשׁ. וְהַבֵּן זֹאת כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר זֹאת רַק כָּל אֶחָד יְבִין מְעַצְמוֹ אֵיךְ לְבָרַח וּלְהַסִּיחַ דַּעְתּוֹ מַהְרוּחַ שְׁטוּת הַנִּ"ל. וּלְהַמְשִׁיךְ עֶצְמוֹ אֶל הַדַּעַת שֶׁהוּא בְּחִינַת מְחַצָּה פְּרוּסָה בְּפָנֵיהֶם כַּנִּ"ל:

**סֵדֶר יְפֵי מוֹתְרֵי"ת הַיּוֹפְיֵי:**

וְכֹל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיוּ לִי קִצָּת לְמַנִּיעָה גְּדוּלָה מִחַמַּת שְׁשֻׁמְעִיתִי גְּדוּל הָרַעַשׁ וְהַסְּכָנָה אֲבָל אַחַר כָּךְ נִתְּחַזְקֶתִי יוֹתֵר עַל יְדֵי זֶה, כִּי פָּנִיתִי לְצַד אֶחָד וְהִסְתַּכַּלְתִּי הֲלֹא הֵם אָף עַל פִּי כֵּן נָסְעוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְחוּץ-לְאֶרֶץ, וְסָכְנוּ עֶצְמָם בְּשָׁבִיל פְּרֻנְסָה לְגְדוּל הַדַּחֲק שְׁלָהֶם, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עֲזָרָם שֶׁבָּאוּ בְּשָׁלוֹם עַל אַחַת בַּמָּה וּכְמָה

אֲנִי מְחַיֵּב לְסַכֵּן עַצְמִי בְּשִׁבִיל תְּקוּן נַפְשִׁי לְנִסְעַ מַחוּץ לְאֶרֶץ  
 לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲזֹרֵנִי בְּחֶסְדּוֹ לָבוֹא לְשֵׁם כִּי לְאֶרֶץ  
 יִשְׂרָאֵל אֵי אֶפְשָׁר לָבוֹא כִּי־אִם עַל יְדֵי יְסוּרִים:

וְגַם רַבְּנוֹ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה נָסַע בְּשַׁעַת מְלַחְמָה גְּדוֹלָה וְאִם מִי אֲנֹכִי  
 לְהַשְׁווֹת עַצְמִי לְרַבְּנוֹ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, אֲשֶׁר אֵין מִי גְדוּמָה אֱלֹו  
 מִכָּל־שֹׁכֵן פְּחוּת כְּמוֹנִי, אַף עַל פִּי כֵן לְעֵינַי דְּבַר שֶׁבִקְדוּשָׁה מְחַיֵּב  
 אֶפְלוֹ הַקֵּל שֶׁבִקְלִים לְבַקֵּשׁ גְּדוּלוֹת כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ  
 בְּעַצְמוֹ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה אֲדַרְבָּא אֲנִי מְחַיֵּב לְמַסַּר נַפְשִׁי יוֹתֵר וְיוֹתֵר  
 אֶלֶף פְּעָמִים לָבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּי רַבְּנוֹ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה אֶפְלוֹ  
 קָדָם שֶׁבָּא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִיִּתְהַה קְדוּשָׁתוֹ וּפְרִישוּתוֹ וּמַעֲלָתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ  
 גְּבוּהָ וְנִשְׁגָּב וְנִעְלָה מְאֹד מְאֹד בְּתַכְלִית הַמַּעֲלָה, וְלֹא נָסַע לְאֶרֶץ  
 יִשְׂרָאֵל כִּי אִם לַפְּעַל לְהַשִּׁיג הַשְּׁגוֹת נִשְׁגָּבוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר כִּי  
 לְגַדְלָתוֹ יִתְבָּרַךְ אֵין חֶקֶר, וְכַמְבֹאֵר מִזֶּה בְּדִבְרֵינוּ בְּסִפּוּרֵי שְׁבַחֵינוּ  
 הַנּוֹרָאִים עֵין שָׁם אֲבָל אֲנִי יִתְמִי דִּיתְמִי אָנוּ צְרִיכִין לְהַתְגַּלֵּל  
 בְּרַפֵּשׁ וְטִיט וְלָרַחֵשׁ עַל הָאֶרֶץ בֵּין נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים עַד שֶׁנִּזְכָּה  
 לְנִשְׁקַ עֶפְרָא אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלְהַתְגַּלֵּל בְּעַפְרָה הַקְּדוּשָׁה וְלִשְׂאֵב  
 מֵאִוִּירָה הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא וְאֶף עַל פִּי שְׂאִין אָנוּ יוֹדְעִים כָּל־מַהוּ  
 אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הֲלֹא גַם אֵין אָנוּ יוֹדְעִים מַהוּ צִיצִית וּמַהוּ תְּפִלִּין,  
 וּמַהוּ סֶפֶה וְלוּלָב, וְכִיּוֹצֵא בְּשָׂאֵרֵי מִצְוֹת, כִּי טַעְמֵי הַמִּצְוֹת לֹא  
 נוֹדְעוּ לְשׁוֹם אֲנוּשֵׁי מִכָּל־שֹׁכֵן לָנוּ, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב פְּלֹאֲתֵיךָ עֵדוּתֶיךָ  
 וְכוּ' וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֲמוּנָה (עֵין בְּמָקוֹם אַחֵר מִזֶּה), וְכִי חָס  
 וְשָׁלוֹם נִפְטָר מִלַּעֲשׂוֹת הַמִּצְוֹת מִחֲמַת שְׂאִין אָנוּ יוֹדְעִין טַעְמָן כְּמוֹ  
 כֵן אָנוּ חִיבִין לְהַתְגַּלֵּל לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אַף עַל פִּי שְׂאִין אָנוּ יוֹדְעִים  
 מַהוּ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּבֵד הוֹדִיעָה לָנוּ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּעֶצְמָהּ,  
 וְרַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה בְּנִמְרָא בְּמַסְכַּת כְּתוּבוֹת וּבְשָׂאֵר

# זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'טז • צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" •  
• "זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות •

מקומות ובמדרשים ובפרט רבנו זכרוננו לברכה בתורתו הנוראות, שכלם גלו לנו מגדל מעלת ארץ ישראל, ושכל קדשת איש הישראלי תלויה בארץ ישראל:

ואם אין אנו זוכים לקבוע דירתנו שם מחמת גדל המניעות שיש לכל אחד ואחד עליה, על כל פנים נזכה להיות שם פעם אחת כל ימי חיינו, לילך שם ארבע אמות על כל פנים, שגם זה טוב מאד כמו שהפליגו רבותינו זכרונם לברכה וגם אולי על ידי זה שגילך שם ארבע אמות, נזכה אחר כך לנסע עוד הפעם לקבוע דירתנו שם ועל כל פנים איך לא נחוש להיות פעם אחת במקום חיינו, במקום קדשתנו, בארץ המדה שהבטיח הקדוש ברוך הוא לאבותינו כמה פעמים, וחזר ההבטחה כמה פעמים הרבה בלי שעור לגדל חבתה (ועין בדברינו מזה במקום אחר באריכות) הן על כל אלה ויותר מזה שאי אפשר לבאר כאן נתחזקתי על ידי המניעות עצומות יותר ויותר ואף על פי כן עדין היה לבי חלוק לשתיים נוטה לכאן ולכאן בלי הכרע, מחמת כמה וכמה מניעות המח שהיה בדעתי מאד שאי אפשר לפרטם:

## סדר לקויני עצות היופני:

ז צדקה הוא תיקון לפגם הברית, אבל צריך לזהר שלא לתן לעני שאינו הגון, כי על ידי זה נפגם יותר, רק לבקש מהשם יתברך שיזכה לעניים מהגנים, להשפיע להם צדקה, והיא תיקון גדול מאד לפגם הברית (שם רסד).

ז תמכי אורייתא שנותנין מעות לתלמידי חכמים זכותם גדול מאד, כי על ידי ממונם שמחזיקין התלמידי חכמים על ידי זה יכולים התלמידי חכמים לעסוק בתורה ולהוליד הלכות וחדושי תורה. נמצא שיש להם חלק בהתורה שנולדה ונתגלה על ידם,



וְכָל הַמָּמוֹן שֶׁהֵם נוֹתְנִין לְהַתְּלִמֵי־יָדַי חֲכָמִים, וְנֶחֱסֵר לְפִי שְׁעָה  
 אֶצְלָם, נִתְּמָלֵא לָהֶם אַחַר כֶּף עַל יְדֵי הַהֲלָכוֹת שֶׁנִּתְּחַדְּשִׁין עַל יָדָם  
 כַּנִּ"ל, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִשְׁפָּע חֶסֶד וְחוּזָר וְנִתְּמָלֵא הַחֶסֶד וְרוֹן, וְהֵם זוֹכִין  
 לְשַׁעֲשׂוֹעַ עוֹלָם הַבָּא וּלְהֵאֲרֹת שְׁלֹשָׁה קוּי הָאֲמֵת לְד' חֲלָקֵי הַדְּבָר  
 וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּאֲמֵת וְאֲמוּנָה אֹת מ (ח"ב ב).

לִי גִדְר הָאָדָם הוּא הַדְּבָר, וְזֶה הַדְּבָר נִמְשָׁךְ מִצְדָּקָה. כִּי צְדָקָה  
 וְחֶסֶד הוּא עֵקֶר גִּדְר הָאָדָם, כִּי גִדְר הָאָדָם מְדַבֵּר, הוּא לְגַמֵּל חֶסֶד  
 עִם הַבְּרִיּוֹת, וּמִי שֶׁאֵינוֹ עוֹשֶׂה צְדָקָה וְחֶסֶד פּוֹגֵם בְּהַדְּבָר מְאֹד  
 וְאֵינוֹ בְּכֻלָּל אָדָם כֻּלָּל (שם רכה).

לִי עֵקֶר עֲבוּדַת הַצְּדָקָה הִיא לְשִׁבְר הָאֲכֹזְרִיּוֹת שְׁלוֹ, לְהַפְּכוֹ  
 לְרַחֲמָנוֹת לְהִתְנַדֵּב לְצְדָקָה, כִּי מִי שֶׁהוּא רַחֲמָן בְּטַבְּעוֹ וְנוֹתֵן  
 צְדָקָה מִחֲמַת רַחֲמָנוֹת שֶׁבְטַבְּעוֹ אֵין זֶה עֲבוּדָה. עַל כֵּן כָּל הַנְּדִיבֵי  
 לֵב שְׂרוּצִים לְקִיָּים מְצִוֹת צְדָקָה כָּרְאוּ, צָרִיכִים לִילָךְ וּלְעֵבֹר  
 בַּתְּחִלָּה דֶּרֶךְ בְּחִינָה זֹאת, דְּהֵינּוּ שֶׁבַתְּחִלָּה צָרִיכִים לְשִׁבְר  
 הָאֲכֹזְרִיּוֹת שֶׁלָּהֶם שֶׁבְטַבְּעָם, לְהַפְּכוֹ לְרַחֲמָנוֹת לְתֵן צְדָקָה, כִּי זֶה  
 עֵקֶר עֲבוּדַת הַצְּדָקָה כַּנִּ"ל (ח"ב ד).

לוֹ הַצְּדָקָה מִרְחֻבַת כָּל הַפְּתָחִים שֶׁל הַקְּדוּשָׁה, שֶׁכְּשֶׁאָדָם נִכְנָם  
 בְּאִיזָה דֶּרֶךְ וְעֲבוּדָה מִעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי הוּא צָרִיךְ לְפִתּוֹחַ  
 שֵׁם פֶּתַח לְכַנֵּם בְּאוֹתוֹ הַדֶּרֶךְ, וּבְשִׁבִיל זֶה כָּל הַתְּחִלּוֹת קְשׁוֹת,  
 וְעַל־יְדֵי הַצְּדָקָה מִרְחִיב הַפֶּתַח, כִּי הַצְּדָקָה מִרְחֻבַת וּפּוֹתְחַת  
 בְּיוֹתֵר כָּל הַפְּתָחִים שֶׁל הַקְּדוּשָׁה (שם).

### סדר ספורי מעשיות הימני:

וְשִׂאלוֹ אוֹתוֹ: מַה זֶה שֶׁאַתָּה אוֹמֵר עַל עֵינֵי הַגְּבוּר (בְּלִשׁוֹן תַּמָּה) אִם  
 אֵינוֹ זֶה הַגְּבוּר כַּנִּ"ל? הַשִּׁיב לָהֶם: שֶׁאֲנִי הֵייתִי אֶצֶל מֶלֶךְ אֶחָד,  
 וְנֶאֱבַד אֶצְלוֹ גְבוּר וְאִם הַגְּבוּר הַנִּ"ל הוּא אוֹתוֹ הַגְּבוּר, יֵשׁ לִי

# זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'טז  
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הַכְּרוֹת עִמּוֹ וַיִּתֵּר מִזֶּה: מֵה שְׂאֵתָם בְּטוֹחִים בְּמַדִּינָה הַנִּלְלָה, שֶׁהֵם כָּלֵם אֱלֹהוֹת, זֶהוּ שְׂטוּת, כִּי הֵם לֹא יוֹכְלוּ לַעֲזֹר לָכֶם; וּלְדַעְתִּי, אִם תִּהְיוּ בְּטוֹחִים עָלֵיהֶם אֲדַרְבָּא, זֶה יִהְיֶה מִפְּלֵה שְׁלָכֶם אָמְרוּ לוֹ: מִנֵּין אַתָּה יוֹדֵעַ זֹאת? הַשֵּׁיב לָהֶם: הֵיזֵת שְׂאֵצֶל הַמֶּלֶךְ הַנִּלְלָה, שֶׁהוּא הָיָה אֶצְלוֹ, כִּנְלָה, הָיָה לוֹ יָד, דִּהְיִינוּ שְׁהָיָה אֶצְלֵה אֹתוֹ הַמֶּלֶךְ תְּמוֹנַת יָד עִם חֲמִשׁ אֶצְבָּעוֹת וְעִם כָּל הַשְּׂרָטוּטִין שֵׁישׁ עַל הַיָּד, וְזֹאת הַיָּד הִיְתָה הַלְּאֲנַד־קֶאֱרַט (הֵינּוּ מִפֶּת הָעוֹלָם) שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל מֵה שְׁהָיָה מִן בְּרִיאַת שָׁמַיִם וָאָרֶץ עַד הַסּוֹף וּמֵה שְׁיִהְיֶה אַחֲר־כֶּךָ־הַכֹּל הָיָה מְצִיר עַל אֹתוֹ הַיָּד, כִּי הָיָה מְצִיר בְּשְׂרָטוּטֵי הַיָּד צִיּוֹר עֲמִידַת כָּל עוֹלָם וְעוֹלָם עִם כָּל פְּרָטִיו כְּמוֹ שְׁמְצִיר עַל הַלְּאֲנַד־קֶאֱרַט (כִּידוּעַ לְבָקִיאִים בְּעֵנִין צִיּוֹר מִפֶּת הָעוֹלָם, שְׁקוֹרִין לְאֲנַד־קֶאֱרַט) וְהָיָה בְּהַשְּׂרָטוּטִין כְּמוֹ אֹתֵיזוֹת כְּמוֹ שְׁבַל־אֲנַד־קֶאֱרַט כְּתוֹבִים אֹתֵיזוֹת אֶצְלֵה כָּל דָּבָר וְדָבָר כִּדִּי לִידַע מֵה הוּא הַדָּבָר הַזֶּה, דִּהְיִינוּ לִידַע, שְׁכָאֵן הוּא עִיר פְּלוֹנִי, וְכָאֵן־נְהָר פְּלוֹנִי וְכִיּוֹצֵא כְּמוֹ כֵּן מִמֶּשׁ הָיָה נְרָשָׁם בְּשְׂרָטוּטֵי הַיָּד הַנִּלְלָה כְּמוֹ אֹתֵיזוֹת, שְׁהָיוּ הָאֹתֵיזוֹת נְרָשָׁמִים אֶצְלֵה כָּל דָּבָר וְדָבָר, שְׁהָיָה נְרָשָׁם עַל הַיָּד, כִּדִּי לִידַע מֵהוּת הַדָּבָר וְגַם פְּרָטֵי כָּל הַמַּדִּינּוֹת וְעִירוֹת וְנְהָרוֹת וְגִשְׁרִים וְהָרִים וְשָׂאֵר דְּבָרִים פְּרָטִיִּים־הַכֹּל הָיָה נְרָשָׁם עַל הַיָּד בְּשְׂרָטוּטִין הַנִּלְלָה, וְאֶצְלֵה כָּל דָּבָר הָיוּ כְּתוֹבִים אֹתֵיזוֹת, שְׁזֶהוּ דָּבָר פְּלוֹנִי, וְזֶה דָּבָר פְּלוֹנִי וְגַם כָּל בְּנֵי־אָדָם שְׁהוֹלְכִים בְּתוֹךְ הַמַּדִּינָה וְכָל הַמְּאָרְעוֹת שְׁלָהֶם־הַכֹּל הָיָה נְרָשָׁם שָׁם וְהָיָה כְּתוֹב שָׁם גַּם כָּל הַדְּרָכִים מִמַּדִּינָה לְמַדִּינָה וּמִמְקוֹם לְמְקוֹם, וּמִחֲמַת זֶה הָיִיתִי יוֹדֵעַ לְכַנֵּם אֶל הָעִיר הַזֹּאת מֵה שְׂאֵי־אֶפְשָׁר לְשׁוֹם אָדָם לְכַנֵּם לְכָאֵן וְכֵן אִם אַתֶּם רוֹצִים לְשַׁלַּח אֹתִי לְעִיר אַחֶרֶת, אֲנִי יוֹדֵעַ הַדְּרָךְ גַּם־כֵּן הַכֹּל עַל־יַדֵּי הַיָּד הַנִּלְלָה וְכֵן הָיָה נְרָשָׁם בְּהַדְּרָךְ מִעוֹלָם לְעוֹלָם, כִּי יֵשׁ דְּרָךְ וְנָתִיב,



שְׁעַל-יָדוֹ יְכוּלִין לְעֵלוֹת מֵאֶרֶץ לַשָּׁמַיִם (כִּי אֵי-אֶפְשָׁר לְעֵלוֹת לַשָּׁמַיִם, מִחֲמַת שָׂאִין יוֹדְעִין הַדָּרָךְ, וְשֵׁם הָיָה נִרְשָׁם הַדָּרָךְ לְעֵלוֹת לַשָּׁמַיִם), וְהָיָה נִרְשָׁם שֵׁם כָּל הַדָּרָכִים שֵׁישׁ מֵעוֹלָם לְעוֹלָם, כִּי אֵלֵיהֶוּ עָלָה לַשָּׁמַיִם בְּדָרָךְ פְּלוֹנִי, וְהָיָה כָּתוּב שֵׁם אוֹתוֹ הַדָּרָךְ, וּמִשָּׁה רַבְּנוֹ עָלָה לַשָּׁמַיִם בְּדָרָךְ אַחֵר, וְהָיָה כָּתוּב שֵׁם אוֹתוֹ הַדָּרָךְ גַּם-כֵּן, וְכֵן חֲנוּךְ עָלָה לַשָּׁמַיִם בְּדָרָךְ אַחֵר, וְהָיָה כָּתוּב שֵׁם גַּם אוֹתוֹ הַדָּרָךְ וְכֵן מֵעוֹלָם לְעוֹלָם-הַכֹּל הָיָה נִרְשָׁם בְּשֵׁרְטוּטֵי הַיָּד הַנִּ"ל גַּם הָיָה נִרְשָׁם עַל הַיָּד כָּל דָּבָר וְדָבָר כְּפִי מַה שֶּׁהָיָה בְּעֵת בְּרִיאַת הָעוֹלָם, וְכִפִּי הַהוֹה שָׁלוֹ, וְכִפִּי מַה שֶּׁהָיָה אַחֲרֵי-כֵן, כְּגוֹן סְדוּם הָיָה נִרְשָׁם שֵׁם כְּפִי מַה שֶּׁהָיָתָה בְּעֵת יְשׁוּבָהּ, קִדְּם שְׁנֵהֲפָכָהּ, גַּם הָיָה מְצִיר שֵׁם הַפִּיכַת סְדוּם, כְּמוֹ שֶׁהָעִיר נִהְפָּכָת, וְגַם הָיָה מְצִיר שֵׁם צִיּוֹר שֶׁל סְדוּם, שֵׁישׁ לָהּ אַחֵר הַהִפְיכָהּ, כִּי הָיָה נִרְשָׁם עַל הַיָּד מַה שֶּׁהָיָה וּמַה שֶּׁהוֹה וּמַה שֶּׁהָיָה וְשֵׁם, בְּאוֹתוֹ הַיָּד, רְאִיתִי, שְׁאוֹתוֹ הַמְּדִינָה הַנִּ"ל, שְׁאוֹתָם אוֹמְרִים עֲלֵיהֶם, שֶׁהֵם כָּלָם אֱלֹהוֹת עִם כָּל הָאֲנָשִׁים הַבָּאִים אֵלֵיהֶם לְקַבֵּל עֶזֶר מֵהֵם-כָּלָם יִהְיוּ נִכְלִין וְאוֹבְדִין (כֹּל זֶה הַשִּׁיב לָהֶם הַבְּעַל-תְּפִלָּה).

**סֵדֶר שְׁלֵחוֹ עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:**

(ג) כֹּל ל' יוֹם לִפְנֵי הַמוֹעֵד אֲסוּר לְהַסְפִּיד עַל הַמַּת שְׂמַת לוֹ מִלִּפְנֵי שְׁלֵשִׁים יוֹם קוֹדֵם הַמוֹעֵד וְאִפִּילוֹ אִם יֵשׁ לוֹ הַסְּפֵד בְּלֹא זֶה כְּגוֹן שְׂמַת לוֹ מַת בְּתוֹךְ ל' שְׁמוֹתָר לְסַפְדוֹ אִפִּילוֹ מַת עַרְב הַרְגַל אֲסוּר לְהַסְפִּיד עִמוֹ עַל הַמַּת שְׂמַת לִפְנֵי שְׁלֵשִׁים יוֹם קוֹדֵם הַמוֹעֵד: (ד) מִי שֶׁבָּאָה לוֹ שְׁמוּעָה בְּתוֹךְ ל' יוֹם קוֹדֵם הַרְגַל נִרְאָה לִי שְׁמוֹתָר לְסַפְדוֹ וְאֵע"פ שֶׁהִיא רַחוּקָה: (ה) יִרְאָה לִי שְׂמַה שְׂאֵנוּ נוֹהֲגִים בְּתִשְׁלוּם הַשָּׁנָה לְסַפּוֹד הַמַּת וְלְהַזְכִּיר נִשְׂמַתוֹ אִינוּ בְּכֹלל זֶה וּמוֹתָר לְעִשׂוֹתוֹ בְּתוֹךְ שְׁלֵשִׁים לְרַגֵּל: (ו) אִין קוֹרְעִין עַל הַמַּת בַּחֹל הַמוֹעֵד אֲלֹא

לקרוביו שהם חייבים להתאבל עליו וכן על חכם או על אדם כשר או אם עמד שם בשעת יציאת נשמה ועל קרוב שחייב להתאבל עליו ועל חכם קורע אפילו אינו בפניו אלא שבאה לו שמועה במועד אם הוא בתוך שלשים ועל אדם כשר אינו קורע אלא אם כן ידע בין מיתה לקבורה: הגה ויש חולקים ונהגו בני אשכנז שלא לקרוע במועד כי אם על אביו ואמו ועל שאר המתים קורעים לאחר המועד (מהרי"ל ותה"ד סימן רפ"ח) ובמקום שאין מנהג יש לקרוע על כולם: (ז) אין חולצין כתף אלא קרוביו של מת המחוייבים להתאבל עליו או על חכם: (ח) מברין בחול המועד והוא שלא יברו ברחבה אלא קרוביו של מת ולא יברו האבל בתוך ביתו אלא על מטות זקופות לפי שאין כפיית המטה ברגל כלל: (ט) על החכם מברין הכל בחול המועד בתוך הרחבה כדרך שמברין את האבלים שהכל אבלים עליו: (י) עושין כל צרכי המת בחוה"מ גוזזין שערן ומכבסים כסותו ועושין לו ארון בחצר שבו המת כדי שיהא ניכר שהוא לצורך המת ואם לא היו להם נסרים מביאים קורות ונוסרים מהם נסרים בצנעה בתוך הבית ואם היה אדם מפורסם עושים אפילו בשוק אבל אין כורתין עץ מן היער לנסור ממנו נסרים לארון ואין חוצבין אבנים לבנות בהם קבר ובמקום שהיהודים מעט דרים במקום אחד והכל יודעים כשיש מת בעיר הכל חשוב כמפורסם: (יא) אין חופרים כוכין בחפירה וקברות בבנין בחול המועד להיות מוכנים למת שימות אבל מחנכין אותה שאם היה ארוך מקצרו או מאריכו או מרחיבו: (יב) אין לתלוש עשבים ועפר בחול המועד בבית הקברות כמו שנוהגים לעשות בחול (דין צדוק הדין במועד עיין

**סימן תקמח (א) הקובר את מתו בתוך הרגל לא חל עליו אבילות ברגל אלא לאחר הרגל מתחיל למנות ז' ונוהג בהם אבילות ומונה שלשים מיום הקבורה ונוהג בשאר השלשים ככל גזירת שלשים: (ב) במקומות שעושין שני ימים טובים מונה השבעה מיום טוב שני האחרון אף ע"פ שאינו נוהג בו אבילות הואיל ומדבריהם הוא עולה לו מן המנין ומונה מאחריו ששה ימים בלבד: הגה אם יום שני של ר"ה עולה למנין ז' עי' בי"ד סימן שצ"ט סי"ג בהגהות: (ג) הקובר את מתו ביום טוב שני של גליות שהוא יום טוב האחרון או ביום טוב ב' של עצרת נוהג בו אבילות אם היה אותו היום מיתה וקבורה הואיל ויום טוב שני מדבריהם ואבילות יום ראשון של תורה ידחה עשה של דבריהם מפני עשה של תורה אבל אם קברו ביו"ט שני של ר"ה אינו נוהג בו אבילות ששניהם כיום ארוך: הגה ויש חולקים דסבירא להו דאין נוהג אבילות בשום יום טוב שני וכן מנהג פשוט ואין לשנות (רבינו חננאל והרא"ש):**

### סדר לקויי תפלות היומי:

רמ: רבונו של עולם מלא רחמים טוב ומטיב לכל זכני לטעם טעם ענג שבת באמת, זכני לשמחה וחרות של שבת קדש ולבטל כל השעבוד של ימי החל, ולישב דעתי בשלמות בלי שום בלבול הדעת כלל ולא יעלה על דעתי ומחשבותי בשבת קדש, שום מחשבה באיזה עסק ומלאכה ומשא ומתן, ולא שום דאגה וטרדא כלל, רק יהיה בעיני כאלו כל מלאכותי עשויה ואזכה באמת למנוחה וענג ושמחה של שבת קדש, מנוחת אהבה ונדבה, מנוחת אמת ואמונה, מנוחת שלום ושלוחה והשקט ובטח, מנוחה שלמה שאתה רוצה בה "שמח נפש עבדך כי אליך ה' נפשי אשא"

# זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'סלח ✧ צִמְרָן מְנוּחָה רַחֲמֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַלּ"ג ✧  
✧ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוּר ע"י הוֹצָאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָה" שְׁע"י יִשְׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ✧

שְׂמַחְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תָּמִיד, וּבִפְרָט בְּשַׁבָּתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים  
"תִּשְׂמִיעַנִי שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה, תִּגְלָנָה עֲצָמוֹת דְּכִיתָ" כִּי אֵין מִי שְׂיֻכַּל  
לְשַׂמַּח אֶת נַפְשִׁי, כִּי אִם אֶתָּה לְבַד, בְּחֶסֶדְךָ הֶעָצוּם לְבַד, בְּרַחֲמֶיךָ  
הַגְּנוּזִים לְבַד, בְּזִכּוֹת וְכַח הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁהֵם שַׁבַּת דְּכָלְהוּ  
יוֹמֵי קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ וְשִׂמְחָה  
נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְטַהֵר לִבְנוּ לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת, וְהַנְּחִילֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ  
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קִדְשְׁךָ, וַיְנוּחֵנוּ בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׂמֶךָ  
"תוֹדִיעַנִי אֶרְחַח חַיִּים שִׁבְעַת שְׁמָחוֹת אֶת פְּנֶיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נִצַּח  
יְהִיו לְרָצוֹן אֲמַרִי כִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי":

**תְּפִלָּה יד רמא:** {מיוסד ע"פ תורה י"ט} תוּמָךְ תְּמִימִים הוֹשִׁיעָה  
נָא, תִּקְיָה לְעַד הַצְּלִיחָה נָא, תְּמִים בְּמַעֲשָׂיו עֲנֵנוּ בְּיוֹם  
קְרֵאָנוּ תָּם וּמִתָּמָם עִם תְּמִימִים, זַכְּנוּ לְעַבְדְּךָ אֹתָךְ בְּאֵמֶת,  
בְּתִמְיָמוֹת וּבְפִשְׁטוֹת גָּמוּר בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל שְׂמֵרְנִי וְהַצִּילֵנִי  
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִחֲקִירוֹת וְחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְזָרוֹת רַחֵם עָלַי וְעַל  
כָּל יִשְׂרָאֵל, וְזַכְּנוּ בְּחֶסֶדְךָ הֶעָצוּמִים לְתִמְיָמוֹת בְּאֵמֶת, כַּאֲשֶׁר  
אַתָּה יָדַעְתָּ דַּרְכֵי הַתְּמִימוֹת בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב וּכְרָצוֹן  
צְדִיקֶיךָ הַיְּרֵאִים וְהַתְּמִימִים בְּאֵמֶת:

רמב: רבוננו של עולם רבוננו דעלמא כללא, אַנִּי יוֹדֵעַ וּמֵאֲמִין  
בְּאֵמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁגָם בְּמָקוֹם שְׂאֵנִי שָׁם עָתָה, יֵשׁ דְּרָךְ וְעֵצָה יִשְׂרָאֵל  
בְּדַרְכֵי הַתְּמִימוֹת וְהַפִּשְׁטוֹת, בְּאֵפֶן שְׂאֵזְכָּה לְצֵאת מִמָּה שְׂאֵנִי  
צָרִיךְ לְצֵאת וּלְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם, וְלֹא אָשׁוּב עוֹד  
לְכַסְלָה, וְלֹא אוֹסִיף עוֹד לְרַדֵּף אַחֲרֵי הַבְּהִמוֹת שֶׁהֵם הָעוֹזְנוֹת, שֶׁכָּבַר  
רַדְּפֵתִי אַחֲרֵיהֶם הַרְבֵּה אֲבָל בְּעוֹזְנוֹתֵי הַרְבִּים נִתְּבַלְבַּל דַּעְתִּי  
וְנִטְמָטְמִים לְבִי, עַד אֲשֶׁר קָשָׁה לִּי מְאֹד לְמַצֵּא דַּרְכֵי הַתְּמִימוֹת, וְאֵינִי  
יוֹדֵעַ עָתָה שׁוּם דְּרָךְ וְעֵצָה שֶׁל תְּמִימוֹת, כִּי אִם לְצַעֲקֵךָ אֵלֶיךָ תָּמִיד

מה שיבא לתוך פי, כי מאן דהוא בדוחקא לא אסתכל מידי, אולי אזכה לפיסקה, ולעורר רחמים פאלה אצלך, שאזכה גם אנכי לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ובתמימות גמור כרצונך הטוב ואזכה מעתה לנוח ולהשקיט, לתפס מחשבתי לבלי להניחה עוד לחשב שום מחשבות חוץ, הן מחשבות של חקירות ועקמימות שבלב, הן כל מיני מחשבות זרות והרהורים ותאזות רעות רק אזכה לקדש את מחשבתי תמיד בקדשה גדולה, ולהטותה תמיד אל נקדת האמת והתמימות, בלי שום חכמות של העולם כלל:

רמג: מלא רחמים, עיני תלויות אליך תמיד לזכות לזה, "עיני תמיד אל ה', כי הוא יוציא מרשת רגלי" לך ה' קויתי לך ה' חביתי לך ה' איחל אולי יחום אולי ירחם, והטוב בעיניך עשה עמי, כי הנה כחמר ביד היוצר, כן אני בידיך בעל הרחמים בעל הישועות, הטוב והמטיב לכל כי אין קצבה לטובותיך, ואין קץ לחנינותיך, ואין לשער דרכי חסדיך ונפלאותיך אשר אתה עושה בכל דור ודור עם כלל ישראל, ועם כל אחד ואחד בפרטי פרטיות עשה עמי חסד חנם ממה שלא יחסר עמך, באפן שאזכה לשוב אליך באמת, ולהתקרב אליך בתמימות ובפשיטות גמור בלי שום חכמות כלל:

רמד: ורחם עלינו ועל זרענו ועל כל זרע עמך בית ישראל, ותשמר ותציל אותנו מכל מיני חקירות וחכמות חיצוניות, ולא נשים עין ולא נביט ולא נסתכל כלל בשום ספר המיפד על פי דרכי החקרים, אפלו בספרים שחברו קצת מבני ישראל על פי ההקדמות והסברות של חכמות החיצוניות שנמשכין ובאין מהעכו"ם, אשר לא נכנסו בדת ישראל הקדוש, כי לא באלה חלק יעקב שמר רגלנו מלנגף חם ושלום באבני נגף שלהם, המנחים

זֶה הַחֶמֶד הַגָּדוֹל וְהַיָּחִיד לְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹם  
זֶה הַחֶמֶד הַגָּדוֹל וְהַיָּחִיד לְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹם

ד"ר משה רבינו זצ"ל "למד מלכות שיהי' מצד מלכות רבנו יהיה תיקון רב"ל"  
זֶה הַחֶמֶד הַגָּדוֹל וְהַיָּחִיד לְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹם שֶׁיְשִׁיב תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

בְּכָל חֲכָמוֹתֵיהֶם הַכְּלוּלִים בְּשִׁבְעַת חֲכָמוֹת, אֲשֶׁר בְּכָל מִנְחַת קִלְפֹת  
וְזִהְמַת עֲמָלֵק שֶׁהוּא הָאָבֶן נֶגֶף שֶׁבְּכָל הַחֲכָמוֹת, אֲשֶׁר עַל יְדוֹ  
נִבְשָׁלִים וְנוֹפְלִים כָּל הַנִּבְנָסִין בָּהֶם, וְיוֹצֵאִין מֵעוֹלָמָם, וּבָאִין לְיַדֵי  
כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסִית גָּמוּר, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן רַחֲמָנָא לְשׂוֹבְנֵי מֵהֶם  
וּמֵהַמוֹנֵם:

רמח: הצילנו נא אבינו שבשמים, עזרנו והושיענו וזכנו בזכות  
משנה רבנו, ובזכות כל הצדיקים אמתיים שילחמו מלחמת עמלק,  
שנזכה לקבל כח מהם, להנצל גם עתה מקלפת עמלק, שהוא  
פילוסופיא וחכמות חיצוניות ותעורר לב צדיקי אמת שבדור הזה,  
וכל הצדיקים שזכני עפר, שילחמו גם עתה בעדנו, ויכניעו  
וישפילו וישברו ויעקרו את קלפת עמלק וחילותיו, לבל יהיה להם  
שום כח להכניס חם ושלוש דרכיהם ודעותיהם הרעות והפרות  
בלב עמך בית ישראל: